

Josep Maria Pou i Lluís Homar xerren a l'infern

Xavier Albertí dirigeix 'Terra de ningú', de Harold Pinter, al TNC

Josep Maria Pou i Lluís Homar protagonitzen el gran duel interpretatiu de *Terra de ningú*, del britànic Harold Pinter. L'obra, dirigida per Xavier Albertí, s'estrena avui a la sala petita del TNC.

XAVIER CERVANTES

BARCELONA. Diu Josep Maria Pou que avui serà "un dia important" i que sent alhora "felicitat, por, terror" i sobretot "il·lusió". Tot plegat perquè arriba al Teatre Nacional *Terra de ningú*, una obra de Harold Pinter representada per primer cop a Londres l'any 1975 i un fragment de la qual va ser triat per l'autor anglès per ser llegit en el seu funeral. "La vaig veure fa gairebé trenta anys i de seguida vaig pensar que volia fer aquesta funció", recorda Pou. Perquè el seu desig es fes realitat ha calgut que el director del TNC, Xavier Albertí, decidís dirigir el muntatge i que Joan Sellent fes l'adaptació al català del text del premi Nobel de literatura.

Albertí, que ja havia abordat altres peces de Pinter, considera que *Terra de ningú* "està condemnada al fracàs si els intèrprets no s'hi impliquen". Sortosament, implicació és el que assegura que ha trobat en Pou i Lluís Homar, protagonistes d'una obra que ha sigut interpretada per actors com ara John Gielgud, Ralph Richardson, Jason Robards, Christopher Plummer, Michael Gambon, Ian McKellen i Patrick Stewart.

Terra de ningú, que es representarà a la sala petita del TNC fins al 24 de novembre, és una reflexió sobre l'èxit i el fracàs, i sobre la possibilitat de la redempció a partir del llenguatge. Albertí la descriu com "un enorme, profund, màgic i salvatge al·legat a la funció de la paraula en la nostra cultura". L'obra es construeix a partir de la trobada entre dos homes d'uns seixanta anys, Hirst (Pou) i Spooner (Homar). El primer és un escriptor d'èxit asset-

jat per la culpa que turmenta la consciència de qui ha aprofitat el talent d'altres per enlairar el seu art. Spooner apareix com un fracassat que, com Hirst, "amaga més del que diu". Entre ells s'estableix un diàleg en què cadascú fa de mirall distorsionat de l'altre. "Són dues imatges de l'èxit i del fracàs, i Spooner es descobreix com la possibilitat de salvació de Hirst", explica Albertí. "Què és pitjor, l'èxit o el fracàs?", pregunta Homar, que s'enfronta per primera vegada a un text de Pinter. El quadre es completa amb dos personatges més, l'assistent i el criat de Hirst, interpretats per David Selvas i Ramon Pujol.

Crisi d'autenticitat

La complexitat emocional de *Terra de ningú* s'adiu amb el conflicte que Pinter va viure a principis dels anys 70, quan trontollava el seu matrimoni amb l'actriu Vivien Merchant i ell mateix es qüestionava el seu talent com a autor. "Pinter tenia una profunda crisi sobre l'autenticitat de la seva literatura", recorda Albertí. Potser per trobar-hi respostes l'autor anglès va recórrer a l'infern de Dant i a *La terra eixorca* i *L'honorable home d'estat* de T.S. Eliot, cites explícites a *Terra de ningú*.

Josep Maria Pou recorda que l'any passat va transmetre a Lluís Homar el seu entusiasme per *Terra de ningú* quan encara no sabia que acabaria fent el paper de Hirst. "M'era igual, perquè Hirst i Spooner són dos personatges que tenen el mateix misteri, la mateixa carn, la mateixa potència", explica Pou alhora que manifesta un desig: "Que el TNC es quedi l'obra en el repertori i que l'any que ve intercanviem els personatges". Homar assegura que des del principi volia fer l'Spooner, però coincideix amb Pou: més endavant li agradaria fer de Hirst. De moment, repetiran en la versió en castellà, que es farà a Madrid a partir del 15 de gener. —

Biogràfic
Pinter es qüestionava als anys 70 el seu talent i autenticitat com a autor

Redempció
"Els dos personatges són la imatge de l'èxit i el fracàs", diu Xavier Albertí

